Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-2E23r-I-2
Przedmiot:	**Szkło artystyczne**
Kierunek:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych, II stopień [4 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2015
Specjalność:	rzeźba i formy przestrzenne
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	60,0
Nauczyciel:	**Zieleniak Piotr, dr hab.**
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	3,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łączna liczba godzin w semestrze):	5,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 60,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 15,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 5,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 5,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	zaawansowany
Wstępne wymagania:	Podstawowe umiejętnośći z zakresu kompozycji oraz modelowania formy rzeźbiarskiej.
Metody dydaktyczne:	• autoekspresja twórcza • e-learning • ekspozycja • klasyczna metoda problemowa • konsultacje • z użyciem komputera
Zakres tematów:	Moduł rozwija umiejętności projektowe niezbędne przy tworzeniu małych form rzeźbiarskich w szkle. Rozbudowuje umiejętności obróbki materiału szklanego w procesach technologicznej na zimno. Moduł zapewnia poznanie szkła jako tworzywa, co umożliwia podejmowanie działań, w których szkło jest głównym środkiem wyrazowym w przekazie artystycznym. Student po zakończeniu cyklu kształcenia powinien posiadać zaawansowany stopień opanowania warsztatu szklarskiego, umożliwiający swobodę wypowiedzi artystycznej.
Forma oceniania:	• ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • praca semestralna • projekt • przegląd prac • realizacja projektu • wystawa końcoworoczna
Warunki zaliczenia:	Wykonanie wszystkich zadań w materiale szklanym na ocenę minimum dostateczną. Wystawa semestralna prac
Literatura:	1. Kotula A., Krakowski P.: Rzeźba współczesna. Warszawa 1985 2. Read H., O pochodzeniu formy w sztuce, Warszawa 1976 3. pod.red. Mariusz Hermansdorfer, Ceramika i szkło polskie xx wieku, Muzeum Narodowe we Wrocławiu 2004
Dodatkowe informacje:	e-mail:iwydrzyn@poczta.onet.pl p_zieleniak@wp.pl
Modułowe efekty kształcenia:	01W Student, który zaliczył moduł, ma pełną wiedzę w zakresie technik szklarskich obróbki szkła na zimno 02W zna twórców pracujących w szkle i rozpoznaje ich prace oraz śledzi na bieżąco ich dokonania 03W posiada wiedzę projektową i realizacyjną umożliwiającą samodzielną pracę także w pokrewnych specjalnościach 04U umiejętnie dobiera techniki szklarskie do zamierzonego efektu wizualnego oraz odpowiednio łączy różne rodzaje szkła 05U ma kreacyjny stosunek do tworzywa szklarskiego, umiejętnie wykorzystuje jego walory, działa zgodnie z jego naturą 06U projektuje i wykonuje projekty rzeźbiarskie, które eksponują indywidualne środki ekspresji 07U świadomie stosuje i posługuje się warsztatem szklarskim jako środkiem organizacji i uporządkowania przestrzeni
Metody weryfikacji efektów kształcenia:	01W, 04U, 05U, 06U, 07U - weryfikacja podczas wykonywania prac w materiale szklanym, obróbki szkła / szlifowanie, polerowanie, cięcie, matowanie itp. / weryfikacja podczas wykonywania prac projektowych. 02W, 03W - weryfikacja podczas prac projektowych, dyskusji i omawiania koncepcji realizacyjnych.